

ПРИЛОГ ЕВРОИТЕГРАЦИЈАМА

Часопис „Драма“ решио је да да свој прилог евроинтеграцијама. У њом смислу, почели смо да развијемо културну сарадњу са државама југозападног Балкана, припадницама негдашње југословенске федерације. Први тексти који објављујемо је овај допис из Црне Горе.

Славен Раденчевић VI/3

Јесен на Цетињу

Почела је јесен у нашем граду. Умрло је више људи, као и у свакој јесени. Мени их је жао, али Живку Орландићу баш и није. Он често каже да тако мора и треба. А кад му је брата мајка гађала међу рогове, није тако мислијо. Домаћице спремају зимницу. Ја сам срећан. Град је пун лишћа а тата каже за електродистрибутере то су једна говна, а није мислијо на том начину када нам је кућа била пуна струје.

Ове јесени и ја сам као и многи други смо се заљубили у исту цуру. То је мала од пашаного Вера. Ја је зовем Вјера јер ме стид да се одвајам од друштва. И ове јесени птице су пошле на југу. Роде и врапци и славуји су остали. Мени их је жао јер су оне мале и незаштићене, па би их многи мангупи могли убити намртво. Ђед каже да су оне птичији пролетеријат, а није тако мислијо ка нам се рода посрала на фићу, па је фата до Шпадијерског врха. Ђед је тада сломио ногу, а ту роду је убио ујак Владо два дана послѣје голѣјама рукама. Он каже да се бранила ка човјек. Мени је било жао а жао ми је и ђеда који је сломио ногу. Али ми је жалије на роду јер је ђед жив а рода не а мислим да би роди било милије да је ујак Владо сломио ногу а да је она

убила ђеда под Шпадијерски врх. Мада би мени било мрзније. Ја исто мислим да би најбоље било да се ујак Владо посра ђеду на фићу и да га је ђед убио сјекиром, ка што је хтио бабу један пут, а да се рода не мијеша. То је ради тога што ме је ујак Владо (рак га изијо) шлепио у главу кад сам прнуо пред директором Обода па га је било стид од мене. Од кад је убио роду још ми је мрзнији.

Брат од тетке ми Војо, је ка сваке јесени купио петарде код Паљевића у Доње Поље. Они немају пара за љеб па продају петарде. Мени их је жао. Баба каже да су добри људи, а није тако мислила кад су јој запалили гаражу ђе је ђед и његови зионери игра фирцик у паре. Јесен ми је још драга ради стрика Зеља што долази са брода. Он је богат човјек и доста је згодан. Сваки пут с брода доведе нову стрину, па оде на брод. Послѣје их ми тешко избачимо из куће. Нешо каже да те жене шиљемо код њега јер му их је жао да се сваде с мајком по вас дан. А није тако мислијо кад му на коцку у пећину пошле три плате па је ијо у нашу кућу. Не знам што би још писа од јесени. Још сем да је волим и њени плодови нама ђеци дају витамине да би смо постали јаки.